דאס קינד פון זינד

די געפאלגנסטע מענשן און די העכסטע איידעלע געפילן ווערן ארויסגעבראכט אין דעם דאזיגע מערקווירדיגן און העכסט שפאנענדן ראמאן.

פון א. ד.

(פארטזעצונג)

די אומגליקלאכע חנה איז בלאס געווארן.

— ווי ? שוין היינט ביי־נאכט ? ! — האט זי אויסגערופן, — א׳ מיס בעקי, פארשאפט מיר גיפט. איך וויל בעסער שטארבן, ווארום איך ווייס, אז איך וועל קענן זיי ניט קאנען ביישטיין.

— ניין, אזוי לאנג ווי מען לעבט, דארף מען די האפענונג נישט פארלירן, — האט בעקי געענטפערט, — הערט נאר מיר׳ טרינקט ניט וואס מען וועט אייך געבן און שלאפט אין די קליידער ! ווען דער דאזיקער מר. יענמאן וועט אייך ניט געפינען אזוי ווי ער דערוואַרטעט, וועט ער זיך פילן אנטוישט און ווארשיינלאך וועט ביי אים די תאוה פאראיבער.

חנה האט געווארפן ארום זיך פארקוויפלטע בליקן, דאן האט זי געבעטן ביי דער אומגליקלאכער חבר׳טע, זי זאל איר ארויסלאזן דורך דער געהיימער טיר הינטערן שפיגל.

— דאס וועט גארנישט העלפן, — האט יענע איך געענטפערט. די טיר פירט ארויס אין האל, אין דארטן מוזט איר אל יאריינפאלן צו דער געגנערטע, וועלכע וועט אייך פון הויז ניט ארויסלאזן און אייער לאנע וועט נאך ווערן ערגער. אויסער דעם האב איך מורא פאר זיך אליין, דען ווען מרס. מערכענטאל זאל דערפאר רען, אז איך האב אייך געהאלפן, וועט זי מיר ארויסטרייבן, און וואו וועל איך דאן מאלסט אהינקומען ? ווער וועט מיך אריינ־נעמען אין א הויז ?

חנה האט זיידער צו וואולט אנהויבן בעטן און וויינען, אבער זי האט זיך אליין אונטערבראכן. זי איז געווארן טויב בלאס און זי האט זיך איינגעהערט.

אויף דער אנדערער זייט טיר האט זיך געהערט א גערויש פון קליידער. אימו־צער האט אנגעקלאפט אין טיר.

מיט אן אויסדרוק פון טיפער שרעק האט אויף בעקי זיך ארומגעקוקט און זי איז דאן פארשוואונדן געווארן דורך דער געהיימער טיר הינטער דעם שפיגל.

— א, נעמט מיר אויף מיט ! — לאזט מיך ניט דא אליין ! — האט חנה געבעטן מיט טרערן אין די אויגן, אבער קיינער האט איר ניט געענטפערט, נאר דער שפיגל האט לאנגזאם געציטערט ביז ער איז געבליבן שטיין אויף זיין פריער־דיקן פלאץ.

דאס קלאפן אין טיר האט אויף דער אומגליקלאכער חנה׳ן ארויפגעיאגט אזא שרעק, דאס עס האט לאנג געדויערט ביז זי האט זיך געקאנט אויפהויבן. אום צו גיין עפענען.

אויפ׳ן שוועל האט זיך באוויזן די "מאדאם" מרס. מערכענטאל, וועלכע האט געווארפן ארום זיך א פארדעכטיגן בליק.

— איך פארשטיי ניט. וואס איז עס פאר א געוואוינהייט זיך צו האלטן איינ־געשלאסן אפילו ביי־טאג ? — האט זי **געפרעגט ביין, — וואס האט איר אזוי** מורא; מיין צנועה ?

— איך האב זיך אנגעטאן, — האט חנה געפרואוט זאגן, — און איר קאנט דאך פון מיר ניט פארלאנגען, אז איך זאל זיך ציינן פאר אלעמען א נאקעטע.

ווערקאס, אלסערס, רינענדיקע וואונדן, עקזעמא

און אלע אנדערע הויט קראנקהייטן געהייל־לט אין דער צייט ווען איר־ארבעט. לייכטע זעלכסס היימישע באהאנדלונג. גענוגט מיט אויסגעפרד בירטן דערפאלג וואו אלע אנדערע הייל־מיטלען האבן ניט געהאלפן. א סך באשטעטיגונגען שרייבט צו

NURSE DENCKER
610½ Portage Ave., Winnipeg

מרס. וו. סטיינאקער, סעטיסקאו, אלבערטא, שריבט: איך בין אזוי דאנקבאר צו אייך וואס איר האט אויסגעהיילט מיינע פיס. איך האב נע־האט עטווי זייער שלעכטע וואונדן אויף זיי, איך וואלט זיי קיינמאל ניט אויסגעהיילט, איך בין אבער געהיילט געווארן אזוי שנעל ווי איך האב אנגעווענדעט אייער אויינסמענט און א. וו.

(ווייטערדיגע קומט)

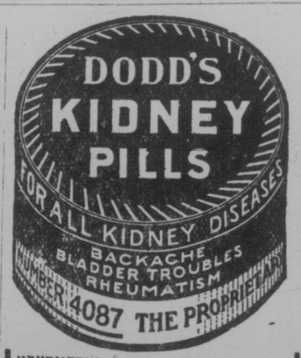

פאר איבער א דריטל יארהונדערט זיינען דאדס קידני פילס אנערקענט געווארן ווי א רפואה פאר רוקן־בעשמע־ציש, רומאטיזם, פענכער טראבלס און ארץ אנדערע מראנסהייטן פאראור־זאכט פון פעלערהאפטע נירן. צו באַ־קומען ביי אלע דיזערס פאר 50 ס. א באקס, אדער 6 באקסעס פאר $2.50, אדער דירעקט, ווען איר שיקט־צו דעם פריי, פון

THE DODDS MEDICINE CO. LTD.
Toronto 2, Ont.

— דאס אלעס ? — האט די פרויען העגדלעריקע איבערגעפרעגט, — און מיר האט זיך אויסגעוויזן, אז איך האב דא געהערט אימיצן דיידן.

חנה האט אפגעוועדעט איר געזיכט, אום די מאדאם זאל ניט באמערקן, ווי זי איז בלאס געווארן.

— עס קאן מאקע זיין, אז איר האט געהערט דיידן, — האט זי אין א ווײַלע ארום געענטפערט, — דאס האב איך גע־רעדט מיט זי דאליין, דען איך האב די דאזיקע שלעכטע געוואוינהייט, פון וועל־כער איך קאן זיך ניט אפרייסן.

מרס. מערכענטאל האט זיך באר־איקט. זי האט געטראגן א טאץ, אויף וועלכער עס האט זיך געפונען דער סאפער פאר חנה׳ן.

די עשעראקענע מיידל האט באמערקט, אז דער סאפער איז היינט בעסער און באוונדערס א רייכער. דא איז געווען גע־ראטענע טשיקן, און ביים ערשטן ביקן האט חנה דערפילט, אז עס איז שארף געוואלצן. אויף אלע אנדערע שפייזן זיי־נען געווען זייער געוואלצן.

עס איז געווען קלאר, אז מען האט איר געגעבן אועלכע שפייז, וואס זאל רייצן איר דארשט, און אום צו שטילן עס איז דא געשטאנען א פלאש וויין און אויף דעם דאזיקן וויין האט מרס. בערכענטאל געצייגן איר אויפמערקזאמקייט.

— דאס איז זייער א פיינער וויין, — האט זי געזאגט. איר מעגט עס פארזוכן, איר וועט זיכער־הנאה האבן.

און זי האט אנגעגאסן א גלאז וויין און זי האט עס דערלאנגט חנה׳ן.

חנה, וועלכע האט אונטערדעסן אנ־געהויבן עסן, האט נאר א נייג געטאן מיטן קאפ. זי איז געווען אנטשלאסן צו זיין קאלטבלוטיק, פיליים וועט איר אזוי געלינגען צו נארן דער ביטערער פרויען־הענדלעריקע.

— איך דאנק אייך זייער מרס. מער־כענטאל, — האט זי געזאגט זזייער פריינטלאך, — אבער איר וועט דאך מיר טאן דאס געפעליקייט און מיך לאזן אליין. דאס עסן שמעקט מיר אימער בעסער, ווען איך בין אליין.

איר האפענונג איז געווען, דאס אזוי שנעל ווי זי וועט בלייבן אליין וועט זי דעם וויין אויסניסן, דען זי האט נוט גע־דיינקט בעקי׳ס ווארנונג.

דאך האט די ווייסע שקלאפן הענד־לעריקע זיך ניט געלאזט נארן.

—איך וועל זיצן פון ווייטן און וואַרטן ביז איר וועט פארטיק ווערן מיטן עסן, — האט זי געזאגט, — יעדנפאלס קאנט איר דערווייל טרינקען אביסל וויין. עס וועט אייך מאכן מער אפעטיט.

— איר ווייסט דאך מרס. מערכענ־טאל, — האט זי געזאגט, — אז איך טרינק ניט קיין וויין, איך בין דערצו ניט געוואוינט, ווען איר זאלט מיר בעסער זיכער מער הנאה געהאט.

מרס. מערכענטאל האט מיט פאר־דראס פארקניישט דעם שטרן.

— איך וועל אייך זאגן דעם אמת, חנה, — האט זי גערעדט ניפטיק, — איך פארשטיי ניט פארוואס איר באליידיקט מיך. איך בין מיט אייך אדרבא, אדרבא, און האלט זיך צו מיר קידער ווידער.

חנה האט געקוקט ארום זיך מיט הילפ־לאזע בליקן. עס איז ביי איר ניט געווען קיין צווייפל, אז אין דעם וויין איז אריינ־געטישט דער שרעקלאכער באטויבונגס נעטראנק, אבער ווי קאן זי ניט נאכגעבן דעם וואונש פון דער מאדאם, ניט מאכנ־דיק קיין נייעם סקאנדאל ? **אבער דא** איז געקומען חנה׳ן א גלילאכער גע־דאנק.

— איר מעגט מיר גלויבן, מרס. מער־כענטאל, — האט זי געזאגט, — **אז איך** מיין ניט אייך צו מאכן אירגענט וועלכן פארדראס, אבער איר קאנט דאך ניט דער וואַרטן, אז איך אליין **זאל אויסטרינקען** דאס נאכצע פלאש וויין ! לאמיר טרינקען ביידע לחיים.

זי האט באמערקט אויף דעם **געזיכט** פון דער־פרויען הענדלעריקע א גרויס פאר־לענגהייט, כאטש אין אירע אלטע יארן האט דער ליבעס טראנק ניט געקאָנט מא־כט קיין גקוייסע ווירקונג.

— פון מיינעטוועגן, — האט זי גע־ברומט פארדריסלאך, — אויב איר ווילט דוקא אזוי, טא זאל זיין אזוי, לאמיר ביידע טרינקען.

חנה האט געהאפט אז די אלטע וועט ניין ברייננען פאר זיך א צווייטע גלאז, און דערווייל וועט זי, די אומגליקלאכע מיידל, אויסגיסן דעם וויין, אדער צופע־ליק צוברעכן דאס פלאש, דאך האט זי זיך דעם דאזיקן טאל אויף גענארט, דען די אלטע איז נאר צוגעגאנגען צו דער טיר, האט אנגעקלונגען און האט געהייסן דער דינסט, וועלכער איז אריינגעקומען ברייננען נאך א גלאז.

חנה איז געווען אין דער טיפסטער פאר־צווייפלונג, וואס זאל זי איצט טאן ? די אלטע, ווי עס איז געווען קלאר, וועט פון דאנען ניט אוועק ביז זי, חנה, וועט טרינקען פון דעם פארניפטעטן וויין.

אז זאיר שרעק איז געווארן נאך גרע־סער אלס די מאדאם איז צוגעקומען מיט דער צווייטער גלאז און האט געזאגט :

— נו, חנה, איצט לאמיר טרינקען, איך בין טאקע אן עלטערע פרוי, אבער איך זאג דיר, אז נאר א נאר קאן זיך אפזאגן פון א גוטער גלעזל וויין, און זי האט גע־נומען די פלאש און זי האט געוואלט אנ־גיסן אין דער גלאז.

אין דעם דאזיקן אויגנבליק איז דער אומגליקלאכער מיידל געקומען א רעטנ־דער געדאנק. זי איז אויפגעשפרונגען פון אלט ארט און זי האט אויסגערופן :

— צו וואס זאלט איר זיך באמיען, מרס׳ מערכענטאל ? — לאזט עס איי־בער בלויט. איר ווייסט ! איך בין אמיע, זי איז אויפגעשפרונגען מיט אזא יי־לענגיש, מי טאזא איבערגעבנהייט, דאס זי האט כלומרשט א שטוים געטאן דער מאדאם׳ס האנט, וועלכע האט זיך דאך טשעפעט מיט טישל און דער טישל האט זיך איבערגעקערט, און די אלע כלים מיט דער פלאש וויין זיינען אראפגעפאלן און זיי זיינען צעשמעטערט געווארן.

די פרויען הענדלערקע האט ארויסגע־שטויסן א ווילדן געשריי. זי איז געווארן בלאס און אירע אויגן האבן אנגעהויבן פינקלען, ווערנד חנה האט פארבראכן די הענט און זי האט געזאכט א מיינע, ווי זי וואלט געווען אין דער גרעסטער פאר־צווייפלונג.

— ווי האב איך געקאנט זיין אזוי אומגעלומפערט ! — האט זי געשטאמלט, — א, מרס. מערכענטאל, איך שעם זיך ווירקלאך פאר זיך אליין.

מרס. מערכענטאל האט געציטערט פון גרימצארן.

— דו ביזט ווירקלאך אן אומגעלומ־פערטע און מיאוסע באשעפעניש, — **האט** זי געברומט, — וואס ביסט אימער אזוי אויבראייליק ? דו מעגסט שוין זיין זי־כער, אז דו וועסט שוין היינט קיין סאפ־פער ניט קריגן.

חנה האט געוואוסט אז יעדן מאל, ווען זי מיראם איז אין כעס "דרוצעט" זי איר, דאך האט די שיינע מיידל זיך גארנישט געקומערט, וואס זי וועט היינט בלייבן אן סאפער. אין געגנטייל, זי איז געווען זייער צופרידן וואס זי וועט ניט קריגן צו־עסן און זי וועט אויף אזא אופן אויסמיידן די שרעקלאכע געפאר.

ארינע חנה !

זי האט ניט געוואוסט, אז די שענד־לאכע פרוי וועט פון איר ניט אוועקגיין, און ווערנד זי האט זיך איינגעבונען צו דער ערד אום צוזאמענקליבן די שערב־לאך פון דאס צעשמעטערטע געשיר, האט זי שוין אויסגעארבעט א נייעם טייוולשן פלאן ווי אזוי צו קומען צו איר שענד־לאכן ציל.

ווען די אלטע האט זיך ווידער אויס־געהויבן און זי האט איבערגעגעבן דער דינערן די צוזאמענגעקליבענע שערבלאך, איז דער אויסדרוק פון גרימצארן פאר־שוואונדן געווארן פון איר געזיכט. זי איז ווידער געווען די זעלבע צוקער־זיסע, פריינטלאכע און ליבלאכע מאדאם, ווי פריער, און זי האט געזאגט :

— אום גאטעס ווילן, חנה, איר דארפט ניט זיין אזוי פארצווייפלט. נו, מאלע וואס עס פאסירט אמאל א מענשן, נישט קשה, עס איז אן געפאר, אמת, איך בין געווארן אביסל אויפגערעגט; אבער זאל איך ניט ארן. אזוי איז שוין מיין נא־טור, אבער ווער שנעל אין כעס, אבער עס גייט באלד אריבער. איך בין ניט אזא בייזע ווי איר מיינט, איר וועט קריגן אייער סאפער.

חנה האט איר אנגעהויבן בעטן און זי זאל זיך מער ניט באמיען, אז זי וועל ניט קיין סאפער האן אז זי וועט גיין שלאפן אן איר מאלצייט.

— וואס פאלט אייך אין ? — האט מרס. מערכענטאל אויסגערופן, — איך וועל דא אייך ניט לאזן הונגערן ! וואס מיינט איר, מיין הארץ קאן עס דערלאי־זען, אז איר זאלט גיין שלאפן א הונ־געריקע ?

און מיט די דאזיקע ווערטער איז זי פארשוואונדן געווארן פון איר צימער.

שוין מיט א פערטל שטונדע שפעטער איז זי צוריקגעקומען און זי האט געבראכט מיט זיך א פאר נייע געריכטן. קיין וויין האט זי דעם דאזיקן מאל ניט געבראכט, נאר א פלאש זעלצער וואסער.

— איר זעט, — האט זי געזאגט מיט א זיסן שמייכל, — איך האב נאכגעגעבן; דאס האט זי ניט באמערקט, ווי די אור־גען פון דער פרויען הענדלערן האבן אנ־נעהויבן גלאנצן.

— נו, ווי שמעקט אייך די פודינג ?

— האט זי געפרעגט נייגעריק.

— אויסגעצייכנט, — האט חנה גע־ענטפערט, — **איך דאנק אייך, — נאר** דער זופ איז אביסל צו שארף.

מרס. מערכענטאל׳ס אויגן האבן גע־פינקלט ווי ביי א ווילדער קאץ.

— אזוי ? — האט זי געזאגט און זי האט קוים געקאנט פארבארגן איר בייזע פרייד, — **דאס מוז קומען דערפון,** וואס עס איז אסתמא געווארן שטארק איבערגעקאכט.

(ווייטערעס קומט)

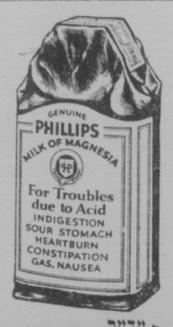

ווען איר

עסט זיך־איבער

ר עדער מאן, פרוי און קינד עסן זיך איבער פון צייט צו צייט. אבער ליידעט ניט פאר אייער אומפארזיכ־טיקייט, עס איז נארטש צו טאן אזוי איינשטעלן א זויערן, צערודערטן מאגן מיט אביסל פיליפס׳ מילק אף מאגנע־זיא.

מוטיקע עסערס האבן שוין לאנג צור־ריק אויסגעפונען די שנעלע באקוועמ־לאכקייט וואס די דאזיקע פערפעקטע אנטי־עביד ברייננט. רויבערער ווייסן: ווי אזוי דאס נעטראליזירט ניפאטין; ברייננט צוריק א זיסן טעם; באשיצט דעם אטעם. פרויען ווייסן וואס דאס טוט פאר איבלקייט—אדער פאר פאס־וויטיק, און ווען קינדער האבן זיך איבערגעגעסן — פילן ניט גוט, זיינען פארשטאפט אדער אויף אן אנדער אופן צערודערט — גיט זיי אביסל פון די זעלבע. אנגענעם־באַ־טעם׳טער און מילך ווייסע פיליפס׳ מילק אף מאג־נעזיא.

איר וועט קיינמאל ניט נוצן קיין גראבע מעמאדן ווען איר וועט איינמאל אויסגעפינען דעם פערפעקטן מיטל. קיין אנדער זאך האט ניט די זעלבע שנעלע, צארטע ווירקונג. דאקטוירים שרייבן דאס צו פאר אומפארדייאונג, ניט־גוטקייט, הארץ ברענונג, גע, זויר־ערן מאגן און קאפווייטיק. דאס איז דער סטאנדארד מיט זיי פאר איבער 50 יאר.

פארלאנגט די עכטע פיליפס׳ מילק אף מאגנעזיא; א וויינינקער פערפעק־טער פראדוקט וועט מעגלאך ניט ווירקן אזוי גוט. די עכטע איז שטענדיק א פיליפס׳ — קיינמאל ניט אין טאב־לעט פארם. — און דער נאמען פי־ליפס׳ איז שטענדיק אויף דער פלעשל און "וואראפער".

דאס אידישע סוחרים פון מערב קאנאדע

פאנגט אָן דעם פאָל און ווינטער סעזאָן

— מיט —

סייל פאָוסטערס

דערמאָנט אייערע קונים און דעמאָנסטרירט אייערע ארטיקלען דורך א פארמיטלער וואָס דערגרייכט זיי דירעקט

"דאס אידישע וואָרט"

די גרעסטע אידישע פרינטינג שאפ אין גאנץ קאנאדע

איז צו אייער דינסט

און וועט אייך העלפן אין אלע פאלן פון סחורה אָפּזאַץ

אונזער ספעציאליטעט אין סייל פאוסטערס איז איבערצייגט און באגרינדעט דורך די הונדערטער און הונדערטער פאוס־טערס וואָס מיר האָבן געדרוקט פאר פארשיידענע אידישע פירמעס אין ווינניפעג און מערב קאנאדע.

שיקט צו אונז אייער סייל פאָוסטער

אלץ וואָס איר דארפט טאָן איז צושיקן אונז די נעמען פון די ארטיקלען און די סייל פרייזן

און מיר טוען דאָס איבעריקע

מיר האָבן אן אויסוואל פון

טויזנטער קאטס

יעדן מאָנאט

וואָס מאכן די פאוסטערס אטראקטיוו און צוציענד, און וועלכע ציען — ניט ווילנדיק — די אויפמערקזאמקייט פונם קונה

מיר גאראנטירן הונדערט פּראָצענט צופרידנהייט

שיקט אריין אייער קאָפּיע צו

THE ISRAELITE PRESS LIMITED

165 Selkirk Avenue Phones: 52 213-55 409

נייעס פון נארט בעטלפארד

(ספעציעל צו "דאס אידישע וואָרט")

פון ל. מ. וואָגער

די אידישע נעמיינדע פון נארט־בעטל־פארד און אומגעגנט האט ביינעשטייערט אין מזומן די סומע פון ארום עלף הונ־דערט דאלאר היינטיקע יומים נוראים.

נעמענדיק אין אנבאטראכט די קליינע צאל אידישע תושבים וואס שטעלט צוזא־מען די נעמיינדע פון דער שטאט און אומ־גענגט איז די געזאמלטע סומע אויסערגע־וויינלאך גרויס.

מוצאי יום כפור האבן זיך אלע אידן פארזאמלט אין "ארענדזש האל" וואו די היגע פרויען האבן סערווירט פיינע מאכ־לים, נאשעריייען און נעטראנקען.

מר. ל. מ. וואגעל איז געווען דער פאר־יצער פונ׳ם אוונט, און נאכדעם ווי ער האט אנאנסירט די פראגראם, האט זיך דער עולם אויפגעשטעלט און געזונגען התקוה. נאכדעם האט דער שריייבער פון די שורות אין א ליינגערער רעדע באארירט פארשיידענע לאקאלע פראגן און ער האט געבעטן די ביזנעסלייט, זיי זאלן שטיצן דעם וויינ־פול. ער האט נאכדעם אויסגע־דריקט צופרידנהייט מיט דעם וואס מר. מר. פאנער האט זיך אויסגעהיילט פון אן ערנסטער קראנקהייט, און צום שלוס האט ער גענעבן אן אנדייטונג וועגן דעם צוועק פון דער פארזאמלונג, און ער האט אי־בערגעגעבן דאס וואָרט אז מר. ב. פאנער פון נארט בעטלפארד, פאר אן אפיל פאר געלט צו בויען א שול.

מר. פאנער האט אין זיין רעדע אנגע־וויזן אויף דער וויכטיקייט פון אזא אונ־טערנעמונג ווי א שול, א אידישער צענ־טער, און ער האט געבעטן די פארזאמלטע אז זיי זאלן שטיצן די דאזיקע זאך און די רעזולטאטן זיינען געווען, אז עס איז באלד ביינעשטייערט געווארן די סומע פון 755 דאלאר אין מומן פאר דעם דאזיקן צוועק.

פאלגנדיקע האבן ביינעשטייערט :

צו $100.00 : מ. ווערב, ב. פאנער.

צו $50.00 : ה. קארבין, ה. סינאל, ל. מ. וואגעל, סי. אייראן, וו. גראבמאן, וו. קאפלין (האפארד, סאסק.).

צו 25.00 : ה. פרידמאן (מיימאנט), דוש. קאפמאן, א. בראון (רעביט־לייק), וו. ריידער (האפארד).

צו $15.00 : ראי בראונסטאן (ווייניפעג) סי. ראוזנער (ריטשארד).

צו $10.00 : מ. מיטשעל (האפארד), סעם בראון, היימי קארבין, ה. פאלסקי, דוש. סמיט, דוש. פערגאמענט (קאטנייף).

צו $5.00 : ה. אבאווסקי, א. קאגאן, מר. שייפער (ווייניפעג), דוש. קליין, סעם סינאל, איזידאר קאלפין (האפארד).

צו $2.00 : דוש. גראבמאן, מיס מאר־דושארי בראון (רעביט לייק), איזראעל גראבמאן, דוש. נאמבערג, רוט קאלפין (האפארד), רעבעקא ראוזנער (ריטשארד).

צו $1.00 : דוש קארבין, דושעק קאר־בין, אייבי קארבין, סעם קארבין, סאניע ווערב, מעקס וואגעל, אייבי סינאל, מיס מיני סינאל, מיס סילוואי ריידער (האפארד), אסתר ליטווינאוו, ראוז ווערב, ראוז פרידמאן (מיימאנט), מאלי קאגאן, ש. ריידער (האפארד), מאס קאפמאן, דוש גראבמאן, אייבי קאגאן, דארא ווערב, מיס ראוז קארבין, מיס סארא קארבין, מיס עני פרידמאן (מיימאנט), ב. קארבין, אייבי קאפלין (האפארד).

דער עולם האט זיך געפילט זייער צור־פרידן מיט די רעזולטאטן; ווען מען האט פאר זיך דערזעען אן אנפאנג פון דער פארווירקלאכונג פון א לאנג יאריקן חלום, צו האבן א אידישן צענטער אין נארט־בעטלפארד.

דער פארזיצער האט גערופן צו דער־ווייל א פערמאנענטן קאמיטעט פאר׳ן יאר און פאלגנדיקע זיינען דערווייל גע־ווארן : מ. ווערב, פרעזידענט; וו. קארבין, וויצע־פרעזידענטן; ב. פאנער, קאסירער; ל. מ. וואגעל, סעקרעטאר; טראסטיס : ה. פאלסקי, ה. סינאל, ב. פאנער, וו. קאפלין (האפארד) און וו. גראבמאן.

מר. ה. פרידמאן פון מיימאנט, אסק., האט נעמאכט אן אפיל פאר׳ן בית־יתומים מושב זקנים, נאציאנאל־פאנד, קרן היסוד און געעיינ קאמפיין.

מר. פרידמאן האט אין א געלונגענער רעדע אנגעוויזן אויף די וויכטיקייטן פון די דערמאנטע אינסטיטוציעס און ער האט געבעטן דעם עולם צו שטיצן זיי, און עס איז געזאמלט געווארן $131.25 וואס שליסט איין די סומע פון $37.25 אלס דעם זולטאט צו קויפן די פריווילעגיע צו צייכלן דאס געלט. מר. ס. ראוזנער **האט ביינע־שטייערט** $5.00, אז מרס. מ. ווערב און מרס. ל. מ. וואגעל זאלן האבן דעם כבוד אוועקצושיקן דאס געלט.

פאלגנדיקע האבן ביינעשטייערט פאר די אינסטיטוציעס :

סי. ראוזנער (ריטשארד), $15.25; מ. ווערב, $12.00; וו. גראבמאן און ל. מ. וואגעל, צו $11.00; ה. פרידמאן און ב. באגער, צו $10.00; וו. קאפלין, $8.00; ה. סינאל און וו. קארבין, צו $7.00; מ. טראגמאן, $4.00; וו. ריידער און דוש. קאפמאן, צו $3.00; מרס. וו. ריידער, $2.00; צו $1.00 האבן ביינעשטייערט : דושאוועף נאמבערג, א. קאגאני, מרס. ה. פאלסקי, מרס. רעבעקא פאלסקי, אסתר ליטווינאוו, מרס. מ. ווערב, טאס טורנער, א. ליטווינאוו, ה. פאלסקי, מיס מיני סי־גאל, און דוש. סמיט; צו 25 סענט : איי־בי קארבין, מיס מארדושארי בראון (רע־ביט לייק), סעם בראון, ראוז ווערב.

דעם 7טן אקטאבער האט דער סעקרע־טאר אין נאמען פון מרס. מ. ווערב און מרס. ל. מ. וואגעל אפגעשיקט די פאלגנ־דיקע סומען געלט :

בית־יתומים	$26.25
מושב־זקנים	26.25
נאציאנאל־פאנד	26.25
קרן־היסוד (מאנטרעאל)	26.25
געעיינ קאמפיין, פועלי ציון	
אפיס, ניו־יארק	26.25

נאכדעם איז פארגעקומען א טאנץ און מיס סארא קארבין האט געשפילט אויף דער פיאנא.

שפעט אין דער נאכט איז סערווירט געווארן נאך א צוביס און דער עולם האט שוין פארבראכט ביז 2 אויינער פארטאג.

אויסער די געזאמלטע געלטן, האט מרס. פרידמאן, פון מיימאנט, געמאכט א זאמ־לונג פאר דעם ווייניפעגער מאנטן כרמל קליניק און זי האט געזאמלט $20.00 און די מענער האבן ביינעשטייערט צו דעם אלגעמיינעם פאנד פון אויסגאבן וואס זיי־נען געמאכט געווארן אין פארלויף פון די ימים נוראים, פאר׳ן באנקעט און א. וו. וואס האט באטראפן $190.50.

אלע פארזאמלטע האבן אויסגעדריקט זייער צופרידנהייט מיט אלעס וואס עס איז פארגעקומען און מיט די דערגרייכטע רעזולטאטן.

די מוזיק פאר דעם טאנץ איז צוגע־שטעלט געווארן פון מר. טאס טורנער, פריי.

דער אויסדערוויילטער קאמיטעט האט שוין אפגעהאלטן א פארזאמלונג און האט באהאנדלט געוויסע ענינים בנוגע דער שול. דער קאמיטעט האט אנגענומען א באשלוס אז די שול זאל הייסן "בית יעקב".

מר. שוסטער, לעצטנס געקומען פון דער אלטער היים, איז דא אנגאשירט געווארן אלס לערער און שוחט. ביז די שול וועט אויפגעבויט ווערן, וועט דער לערער לער־נען מיט די קינדער אין א ציימווייליקן פלאץ.